

169

1716-1726

2. Cikkely: A BOLDOGSÁGRA SZÓLÓ MEGHÍVÁSUNK

I. A boldogságok

1716 A boldogságok Jézus prédikációjának a középpontjában állnak. Meghirdetésük azokat az ígéretek ismétli, amelyeket a választott nép Ábrahám óta kapott. Jézus tökéletessé teszi az ígéretek azáltal, hogy nem csupán földi, hanem mennyei boldogságra irányítja őket:

Boldogok a lelki szegények,
mert övék a mennyek országa.
Boldogok a szomorkodók,
mert őket majd megvigasztalják.
Boldogok a szelídek,
mert ők birtokolják majd a földet.
Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot,
mert őket majd kielégítik.
Boldogok az irgalmasok,
mert ők majd irgalmasságot nyernek.
Boldogok a tisztaszívűek,
mert ők látni fogják Istent.
Boldogok a békességesek,
mert Isten fiainak hívják majd őket.
Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért,
mert övék a mennyek országa.
Boldogok vagytok, ha átkoznak és üldöznek titeket,
és hazug módon minden rosszat rátok fognak énniattam.
Örüljete és ujjongjatok, mert bőséges jutalmatok van a mennyben; így üldözték az előttek élt prófétákat is.
(Mt 5,3-12)

1717 A boldogságok Jézus Krisztus arcát festik meg, leírják az Ő szeretetét; kifejezik az Ő szenvedésének és föltámadásának dicsőségéhez társult hívők hivatását; megvilágítják a keresztény élet jellegzetes cselekedeteit és magatartásformáit; váratlanok az ígéretek, amelyek a szorongatások közepette fönntartják a reményt; a tanítványoknak áldásokat és kissé homályosan megígért jutalmakat hirdetnek; Szűz Mária és valamennyi szent életében elkezdődött megvalósulásuk.

II. A boldogság iránti vágy

1718 A boldogságok megfelelnek a természetes boldogságváagnak. Ez a vágy isteni eredetű: Isten oltotta az ember szívébe, hogy az embert magához vonzza, mert egyedül csak Ő képes megnyugtatni az emberi szívet.

"Kétségkívül mindannyian boldogok akarunk lenni, és nincs ember, aki tagadná ezt az állítást, már azt megelőzően, hogy tudná teljes tartalmát."

"Mennyire kereslek tehát Téged, Uram? Amikor ugyanis Téged, az én Istenemet kereslek, a boldog életet keresem. Kereslek téged, hogy éljen a lelkem. Testem ugyanis a lelkemből él, a lelkem pedig belőled."

"Egyedül Isten tölt be."

1719 A boldogságok fölfedik az emberi létezés, az emberi cselekedetek végső célját: Isten a saját boldogságára hív minket. Ez a meghívás mindenkinek személy szerint szól, de az Egyház egészének is szól, azok új népének, akik elfogadták az Ígérést és az Ő hitében élnek.